

rettet, hvor den ikke har Gymnastik som Fag, og det er netop ved Universitetet. Men jeg ser ikke rettere, end at der er nogen Alder og nogen Stilling, hvor det kan have særlig Betydning, at der drives Gymnastik, saa er det her. Jeg tror ikke, at der er nogen Alder, hvor man har mere Brug for Gymnastik end i de Ungdomsaaar, hvori de studerende ligge ved Universitetet. Jeg tror ikke, der er mange Livsstillinger, hvor det har saa stor Betydning at faa en sund og god Legemsøvelse som netop i en Livsvirksomhed, hvis væsentligste Arbejde er stillestående. Det er noget, man har erkendt rundt omkring, og vi behøve blot at gøre en Rejse over paa den anden Sædet til Lund for at se, med hvilken Iver man der driver Gymnastik blandt de studerende, og hvilke Opførelser der der ere gjorte fra Universitetets Side for at varetage den legemlige Side af Studerernes Uddannelse, og hvad der gælder baade her og ved de andre nordiske Universiteter, gælder mange andre Stæder i Verden. Men det forekommer mig ogsaa, at Sagen har en endnu større Betydning end den, den vil faa for de enkelte studerende, som faa en saadan sund legemlig Øvelse, og det er den, som ligger i, at de Embedsmænd, som skulle ud i Landet, i deres Ungdom have lært at forstaa, hvad legemlig Uddannelse betyder, have faaet Oje for, hvad sund Gymnastik har at sige. Det tror jeg, vil komme til at virke rundt omkring. Det vil have meget at betyde, at de se anderledes derpaa end hidtil. Det har tidligere været saaledes, at de fleste Embedsmænd, som ere komne ud i Landet, ikke have haft noget Syn paa den legemlige Udviklings Betydning, og det har hindret Gymnastikkens Fremgang her i Landet. Jeg tror, at hvis Universitetet optog Gymnastik blandt de Fag, hvori det tilbyder Undervisning, vilde det bidrage til at have Gymnastikundervisningen i den almindelige Bevidsthed. Det forekommer mig nemlig, at Universitetet vil kunne gøre en god Gerning, idet det foruden at tilbyde de studerende almindelig Gymnastikøvelse vil kunne uddanne Lærere i Gymnastik, som kunne komme til at staa fuldt jævnbyrdige med Lærerne ved de lærde Skoler rundt omkring og paa den Maade have Fagets Anseelse. Jeg vilde anse det for rimeligt, om Forstanderen for en saadan Anstalt fik Lov til at uddanne civile Lærere baade til de lærde Skoler og til Folkeskolen i Gymnastik. Dernæst ser jeg ikke rettere, end at det er en ganske naturlig Ting, at

man anvender Kommunitetets Midler til dette Formaal. Thi efter hele denne Stiftelses Karakter forekommer det mig, at det, som her foreslaas, kun er en videre Udvikling af dens oprindelige Opgave. Kommunitetet er stiftet for at hjælpe de studerende til at komme helsefærdige gennem deres Studentertid, navnlig i legemlig Henseende. Kommunitetet gaar ud paa at staffe dem Bolig og Forplejning i den Tid, de studere, og det forekommer mig derfor ogsaa rimeligt, at Kommunitetet giver Tilskud til en Anstalt, som kan tjene til at bevare dem sunde i deres Studentertid. Der er ogsaa et andet Hensyn, som jeg finder ikke har saa lidt at betyde, nemlig det, at vi i Hæbliffet have en Mand, der særlig egner sig til at lede denne Undervisning, en Mand, som har overordentlig store Fortjenester af Gymnastikken her i Landet. Hvis man vil spørge, hvilken Mand der i de sidste 10—20 Aar navnlig har haft Betydning for Gymnastikken her i Landet, er der ingen Tvivl om, at man vil nævne Cand. N. S. Rasmussen, som har det bekendte Gymnastik-Institut her i Byen. Han har jo gennem Folkehøjskoler, Skatteforeninger o. s. v. haft overordentlig Indflydelse paa Gymnastikkens Udvikling i Landet og gennem sit Institut paa dens Udvikling her i Kjøbenhavn. Det har jo vist sig, at han har kunnet samle en saa betydelig Mængde Elever, som vel ikke noget andet gymnastisk Institut nogen Sunde har kunnet samle her i Landet, og særlig har han vist stor Evne til at kunne samle den studerende Ungdom. Skønt hans Lokale kun har været temmelig lille, og skønt det har været vanskeligt for de studerende at udbede Betalingen for Gymnastiktimerne, er det bekendt, at hans Institut har været besøgt af Hundreder — ja det kan vel snart tælles høiere op, og da denne Sag derfor var fremme i Fjor, fremkom der fra 400 af hans tidligere Elever en Opfordring til ham om at søge Pladsen som Lærer ved Gymnastikhuset. Han blev anbefalet af Konfessorium, og Ministeren meddelte os i Finansudvalget, at det var hans Hensigt at ansætte ham som Forstander for denne Anstalt. Jeg ser derfor ikke rettere, end at vi have Midler dertil i Kommunitetet, at vi have en Mand, der er særlig kvalificeret til denne Plads, og at det er naturligt, at Staten indfører Gymnastikken som Undervisningsfag ved den eneste af Statens Lære-Anstalter, hvor man hidtil ikke har haft den. Derfor anbefaler jeg dette Forslag til det høje Ting.

Det næste Endringsforslag under Nr. 224 angaar en Bevilling paa 30,000 Kr. til